

Χαιρετισμός του Δημάρχου Λεμεσού, κ. Νίκου Νικολαΐδη, στην εκδήλωση «Ποδοσφαιρική Κύπρος – Αναδρομή στο 1960» που διοργανώνει ο Δημοκρατικός Συναγερμός, την Τετάρτη, 31 Μαΐου 2017 στις 7.00 μ.μ. στο ξενοδοχείο Navvaria

Κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας,
Φίλε Πρόεδρε του Δημοκρατικού Συναγερμού,
Αγαπητοί φίλοι της πρώτης Μεικτής Κύπρου,
Φίλοι και φίλες,

Την ιδέα να τιμηθούν οι «θρύλοι» της πρώτης Μεικτής Κύπρου, την κουβαλούσε μέσα του για πολλά χρόνια, ένας από τους λίγους αυθεντικούς φιλάθλους που απέμειναν στην εποχή μας, ο Νίκος Παπάς. Με το πάθος και το συναισθηματισμό που μιλούσε γι' αυτήν έπεισε και πολλούς άλλους καλούς του φίλους να ασπαστούν την ιδέα αυτή. Θέλω να συγχαρώ τον Πρόεδρο του Δημοκρατικού Συναγερμού για την πρωτοβουλία του ώστε αυτή η ιδέα να γίνει απόψε πραγματικότητα.

Ο Κρυστάλης, ο Πάκκος, ο Ζάγκκυλος, ο Ελευθεριάδης και όλοι οι υπόλοιποι της πρώτης «Μεικτής» Κύπρου, δεν ήταν απλά ποδοσφαιριστές μιας ποδοσφαιρικής ομάδας. Η πρώτη «Μεικτή» Κύπρου ήταν η ίδια η νεαρή Κυπριακή Δημοκρατία. Που από αποικία απέκτησε ξαφνικά κρατική υπόσταση και αναγνώριση στη διεθνή

κοινότητα. Και αυτοί οι πρώτοι ποδοσφαιριστές της εκπροσωπούσαν όλους τους υπόλοιπους Κυπρίους, που από υποτακτικά υποκείμενα μιας αποικίας, έγιναν ξαφνικά περήφανοι πολίτες μιας ανεξάρτητης πολιτείας. Αυτή τη νέα τάξη πραγμάτων, που καλά-καλά δεν καταλάβαιναν οι απλοί κύπριο πολίτες, κλήθηκαν οι νεαροί τότε ποδοσφαιριστές να την εκφράσουν μέσα στο γήπεδο, στις 13 του Νιόβρη του 1960, στον πρώτο επίσημο αγώνα της «Μεικτής» Κύπρου. Και το έκαναν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, βάζοντας τεράστιες παρακαταθήκες για το μέλλον, όχι απλά το ποδοσφαιρικό μέλλον, της πατρίδας μας.

Αυτοί οι νεαροί ποδοσφαιριστές έδωσαν τα πρώτα δείγματα γραφής για τον τρόπο που μπορούσαμε και οφείλαμε ως Κύπρος να διεκδικήσουμε τη δική μας αξιοπρεπή, αυτόνομη και ισότιμη με άλλα κράτη παρουσία.

Πέρα όμως από τους κρατικούς συμβολισμούς, οι πρώτοι αυτοί θρύλοι του κυπριακού ποδοσφαίρου, εκπροσωπούσαν, ατομικά και συλλογικά, αξίες που ακόμα δεν είχαν προλάβει να κηλιδωθούν από τις σκοπιμότητες και τις διαπλοκές της νέας τάξης πραγμάτων στη νεαρή κυπριακή πολιτεία. Το τίμιο παιχνίδι, την αφοσίωση, την ανιδιοτέλεια, τη συναδελφοσύνη, το ήθος. Αρχές και αξίες που σήμερα δεν τις βρίσκουμε εύκολα, αλλά και εκεί που τις

βρίσκουμε τις βρίσκουμε τις περισσότερες φορές νοθευμένες.

Η πρωτοφανής και ποικιλόμορφη κρίση που περνά η πατρίδα μας τα τελευταία χρόνια, ανέδειξε με τον πιο έντονο τρόπο τα ελλείμματα και τα αδιέξοδα του αξιακού μας συστήματος. Ενός αξιακού συστήματος που τα δικά μας λάθη και η αδιαφορία μας το οδήγησαν σε μια πορεία φθοράς. Όσοι τουλάχιστον αναγνωρίζουμε αυτή τη φθορά, οφείλουμε να αναζητήσουμε και να βρούμε αναχώματα για να την ανακόψουμε.

Είχα την τιμή να γνωρίσω από κοντά κάποιους από τους θρύλους της πρώτης Μεικτής, ηλικιωμένους πλέον άνδρες. Και ανακάλυψα ότι η φλόγα η νεανική που είχαν στα είκοσι τους χρόνια, δεν έσβησε από τη διαδρομή και την ταλαιπωρία της ζωής. Μέσα στην καρδιά και στη σκέψη τους δεν χάθηκαν οι αρχές και αξίες που ως νεαρά παιδιά εκπροσωπούσαν. Αυτοί οι «ζωντανοί θρύλοι» μπορούν σήμερα να αποτελέσουν τα πιο ισχυρά σύμβολα, τα πιο ισχυρά αναχώματα στη πορεία φθοράς των αρχών και αξιών μας. Είναι αυτή τη δυνατότητα που αναδεικνύει η σημερινή εκδήλωση. Στην αναζήτηση των πραγματικών αρχών και αξιών του λαού μας. Για να ξαναβρούμε το καλό μας εαυτό, που πάει να χαθεί αλλά ακόμα δεν χάθηκε.